

Tro paa mig!

Oders Hjerte forfærdes ikke, tror paa Gud og tror paa mig.
(Joh. 14. 1.)

Dele Jesu Budsning berede luer af Hjertelighed til fortabte Søndere; hans samme Hjerte, fuldt af Misfandhed og Raade for de Elendige, stammer ved hvert Trin tilbage, men særlig lige overfor sine Disciple, hvor effede ham dem ikke, trods af deres Svulst, deres Udydighed og haarde Hjertes? Dog fremfor Alt fremstiler hans Hjertelighed til dem i den sidste Nat, da han var sammen med dem; naar vi se, hvorledes han kule dem sin Aften, hvorledes han kule dem paa dem, og høre hans milde og trøstfulde Afskedstord, da lare vi et forstaa, hvad Johannes siger: „Sam kan havde effet sine egne, som vare i Verden, kan effede dem dem indtil Enden.“ Joh. 13. 1.

Endog Herren Jesus, da han jød der sammen med dem, vidste, at han snart skulde gaa sin heds Tidelse ind; endog han vidste, at Tiden var nær, da hans Sjæl skulde bedraves indtil Tøden, ja, at Tødens Røst skulde udføres for ham, som trøstet han dog ikke paa sig selv; men hans færdige Disciple, deres Rød, deres Sorg, deres Svær, dette er det, som han alene hufkommer. Derfor villet han saa mange lidige Trøstens Ord ind i deres befængede Hjertes, Ord, som iden i Adfærdens Svand uderfyngede deres Sjæle, ja, som iden har lagt for alle de Tødens Blid og holdt deres forlagte Hjertes sine gængsme Rødens og Sværsløst Lidet.

„Oders Hjerte forfærdes ikke!“ siger han til dem og de behøvede den re Trøst. De sad der fange og frugtlomme for hvad der vilde komme; Jesus havde talt om deres Skilsmisse, og de havde paa, hvorledes det skulde gaa uden ham. Dog de skulde ikke forfærdes! Han var ikke borte fra dem; han havde ikke forladt dem; de skulde blot tro paa Gud og ham, de skulde Alt gaa ud. Ja naar Sjælen tror paa Herren Jesus, naar den holder sig paa hans Hjertelighed, hans Raade og hans Stykke, da er det jo ikke muligt at

forfærdes! Naar Gud er med os, kan han da være imod os?

Alt, lad dog til Jesu Ord, alle Jødem elsker ham; Tro paa mig! Ogden eders Hjertes er lidt fange og frugtlomme. Skolefænden anskager eder; Tønden trøstet eder. Verden forfølger og behøver eder, dog gaa med til til Jesus; han er eders Tilflugt; blot tro paa ham; hold under hans Vingler, indtil Mørket er gaaet over. Alle dine Forhviringer ere forslavet, at du Sorg er umulig, alle dine egne Forhviringer duer ikke; blot tro paa ham, og du bliver Sejer; hold dig ved hans Trøstfuldhed. Ring dig til hans evige Lykke og Mørket skal blive til Lys, Sorgen til Glæde, Angsten til vilig Hjertelighed.

Ja, holder du paa ham, den færdige Himmelsten, hvis Hjertelighed er hvedere end Tøden, da er du frug under alle Tødens Storme, da er du uskuldig midt imod al det Færdige, da er du lykkelig, trods al det Rød og Sværte; Seis alle Tøden fornunder og vilde dig fra ham; naar dens Røst kommer, naar den sidste Årude ligger om paa din Sjæl, naar du skal briste, da hold dig blot til ham, hold dig som endnu holder ved hans Raade; trof dig som endnu arrerter til hans Hjerte, og da vil høre hans Røst gennem Tødens Sværte: „Tro paa mig!“ Ja, tro paa ham, og hans Hjertelighed skal være dig over Mørket til til Lys og til Salighed i de himmelske Byer.

Men er der nogen af eder, som endnu ikke har troet paa hans Raad da frugt for din Sjæl? Frugt, hi Tødens kommer, Englæden nærmer sig, Forhvirningen ligger foran dig, frugt idag, hi klar Svand gjer din Sjæl uret, og kan de rene af Hjertet skulle se Gud. Ja, frugt og til ham, din Afsked, læs det Mørket kommer, da ingen kan finde Veje til ham; ogsaa du kan tro paa paa som, ogsaa du kan saa Høje dig ved hans Svær og finde Lykdem i hans Svær. Ogden til dig røstet ham: Tro paa mig! Og hør den, som tror paa ham, skal ikke forlades ende sig.

De forskjellige Veie.

(Et en troende Røges Optegnelse).

Jeg blev en Dag kaldet til en af mine Venner, hvis Røge jeg var. Han var en gammel Ungkarl og lare et meget stille, rogløst Udtryk, i sit eget pragtfulde velforfængede Hus. Hans Tjener var ham en hengiven Behjæper, og de to var gængsme til sammen.

Ved min Kommit havde jeg den gamle Herre meget indvirket; hi hans gamle, tro Tjener var lagt paa Engleiet efter at have forstaaet i flere Aar. Da jeg blev sat til hans Røge mærkede jeg, at det snart skulde til det sidste med ham, hvorfor jeg sagde til ham: „De har ikke lang Tid tilbage i dette Ud, er De beredt for det ukommede?“

„At, Hr. Doktor, hvor De ikke, at jeg kommer mig igen?“

„Nei,“ svarede jeg, „det er uvur muligt. Har De sørget for Deres Sjæl?“

Den gamle Tjener tung. Jeg forvælte ham aller om det samme, og han svarede: „Min Herre og jeg har levet et meget fredeligt Ud; vi have aldrig forværet nogen. Jeg har gaaet ordentlig i Kirken og til Røderten samt gjort hvad godt jeg har kunnet, og læst mine Røgen og Aftenbønner. Det er hvad jeg ved.“

„Hvare Ven“, udbrod jeg, „har De ikke andet at sige end dette, da har jeg ikke mere Naab om Deres Sjæl end om Deres Legeme. — Skuffels Mønd, Saligheden kommer ikke af Gjerninger.“

Røden blev meget oprørt. — „Hvad skal jeg da tage mig for?“ sagde han. „Kan De sige mig det? Jeg er red for Tøden, kan De hjælpe mig?“

„Det vil tage nogle Jøge Væger ind imorgen“, sagde jeg, og færdede mig derpaa, men med en anlagende Sværtilighed. Jeg havde vel lagt Røden, at det skulde ikke til med hans Sjæl, men hvorfor skulde jeg behøve Væger for at ville ham Livets Væst? Jeg vendte da straks tilbage til ham, jeg kunde ikke forlade en forværet Svand i hans Rød. „Jeg kommer tilbage“, sagde jeg, „for at sige Dem, hvad jeg ved om Salighe-

dens Vej. De Jøgenvægeren i Jil-liggi udbrode: „Hvad skal jeg gøre for at blive salig? havde Apostelen straks Svær, og dette gjerber ogsaa Dem: Tro paa den Herre Jesus Kristus, kan skal du blive salig, og dit Gud.“

„At Doktor, vilstelig tror jeg paa Kristus, jeg læser ofte mine Trøst-befængelser.“

„Men Troen i Hødet er ikke det samme som Troen i Hjertet. Jøgenvægeren trode af Hjertet, og se, hvad der var skede. Da Selen gif ned om Aftenen, var han endnu en haard, bitter Svand, som behandlede Jøgenvægeren grufomt, men da Selen gif op den næste Morgen, var Røden forandret; han som kulede Paulus og Silas i det inderte Fængsel og skulde deres Høder i Støffen, han førte dem nu ud og kulede deres Svær, som han saa uretfærdig og Hjerteløst havde Naab dem. Nu kunde han ikke ville dem Venlighed nok. Han lare Rød for dem, og det heder, at han var glad med alt til Gud i Troen paa Gud. De ser altsaa, at Troen efter noget i Hjertet. Da han blev salig af det Raade, som kulede en ny Hjertelighed i hans Hjerte. Kan De sige det samme om Dem selv?“

„Nei,“ svarede den Gamle. „Jeg har ikke erfarret nogen Jøgen forandring.“

„Jeg vil sige Dem noget; jøst jøglendes, som De overgiver Dem til mig, naar De er jøge — De vender jo ikke, til De bliver ledet, men vender Dem til mig, for at blive det — overgiv Dem jøglendes til Herren. Han er hjertelig; han har hjølt Dem, han vil forlade Deres Svand, omkøbe Deres Hjerte og jøglere Dem til en jøglend Kristen. Overgiv Dem til ham og bed ham om den Hølligpaand, at han ma lare Dem at bede.“

„Men“, indfaldt den Gamle. „Jeg ved ikke, hvorledes jeg skal bede om jøglend; jeg kan blot læse nogle for Svær.“

„Jeg vil lare Dem en Svær —“

„Lad Doktor, Lad“ svarede han mig.

„En Svær, som Jesus har lært os Søndere og som et meget jøglend; De kan let erindre den: Gud, forhvir dig over mig Svand!“

Den Gamle kulede Glæde og

gjentog Vedene medens jeg vedblev: „Dette er en Søn, som Herren selv har lært os; han skulde være søn, at vi skulde blive søn, og han har og saa sagt os Sættet paa denne Søn.“ Jeg slog nu op Brevet 18de Kapittel og læste Brevet om Herrens og Toldrens. Han tog sig anmærksomt til og saa forundret paa mig. — „Hvem ligner De nu, Herrens eller Toldrens?“ Han havde ingen ting. „Hvis lignede De Herrens, da De talde om Deres Hæder, Alting og Hæder. Men hvem ligner De nu?“

Den stakels Mand var aldeles overvældet og skulde til sig selv.

„Hvad gjør De? Bede De? Skal jeg gaa og ikke sige mere?“

„Nei, gaa ikke, jeg ligner Toldrens, det er vist. Jeg kan ikke opløste Vinene til Himmelen; jeg har ingenting der. Kan den stor Gud have Barmhjertighed med mig?“

„Spørg ham“, svarede jeg, „hvor ikke bange. Han har lært Dem at bede. De skal blive retfærdiggjort De ogsaa.“

„Hvad vil det sige?“

„Regnet som retfærdig for Gud. Naar han forlader Sunden og gjør Dem ren, saa kan det ikke blive bedre med Dem. Gud lagde alle Deres Sander paa Kristus og vil tilregne Dem hans Retfærdighed.“ Jeg holdede mig nu ned og bad Herren retfærdig Ordet, hvori Manden var rigt stæmt.

Jeg fortalte ham nu med Lykke om at komme igen samme Aften. Herren havde vist sig meget nær. Naar det nu var let og lystigt at bede for min gamle Følgesk, sa jeg sønede efter Aftenen, da jeg ikke skulde besøge ham. Jeg havde godt sagt om ham.

I sanden Emdrømming indtraadte jeg efter i hans Sagsberetning. Jeg fandt ham meget stærkt knust over sine Sander og til lange forsville Din. „Jeg er en forlovet Sander.“ Sagde han, „der findes ingen Kunde for mig.“

„Hvorfor? Er det De, at Deres Sander ere større end Jesus eller større, end at hans Blod kan opløste dem? Giv nu. De har saa Dem selv, Deres Sander og Deres Din, men se nu paa Jesus Hæderfor. Hvorfor døde han, om ikke for Dem og Hæderfor Dem? Han gav sit Blod og døde for at frelse det, som var forlovet. Lad os sammen løse ham for hans Røde og Skærlighed. Om vi er aldeles uoverbærlige, desto mere bør vi talke ham. Vær være Gud, Jesu døde for mig! Sig det efter.“

Hæderfor rødder han dette forlære: „Gud, forborn dig over min Sander!“

„Men det har han gjort. Jesus er Herrens søn for os Sander.“

„Derre hjælp mig at tro!“ huffede han, og snart kunde han det; han blev fuld af Fred, love og prisende Gud. Og nu kaldt hans Lærer paa Husbonden. „Hvor er min Herre Husbond; kan jeg saa tale med ham? Husbonden kom og snart til gamle, fra Herrens side af Glæde.“

„Ja, hvor jeg er glad ved at se dig, saa tilfreds; jeg troede ogsaa altid, at du var en god og retfærdig Søn.“

„O nei, Herre, jeg er en stor Sander.“

Den Husbonden havde hverken Læst til at høre, Dine til at se eller Hjerte til at agte paa sandt; han var aldeles tilfreds med sin lille Vandel, sit „gode Hjerte.“

Efter nogle Uger stilledes den gamle Herre fra dette Liv, glad i Gud og frelst af Røde. Han fik en hederlig Begravelse og sønede meget af sin ensonne Husbond.

„En Dag skal ogsaa jeg gaa bort og Jolt skal vende tilbage fra min Begravelse.“ sagde han og talte sig ned i sin gamle bedømmelige Værelse. „Skal jeg vel træffe gamle Herrens engang?“

Jeg afbrød ikke hans Klage, men efter en Tid svarede jeg:

„Du er sønlig nu; vilde du vil have ham tilbage?“

„Nei, det var oprigtigt“, sagde han. Jeg var forsigtig at blive som god som han.“

„Tror du, at vi kunne frelles paa den Maade?“

„Ja vistelig! Hvorfor ikke?“

„Man frelles ikke ved Herrens paa at blive god, men ved at komme til Jesus som en forlovet Sander for at frelles og sønede af ham.“

„Men kan du ikke og vilde ikke fatte sandt. Vistelig man man forsøge, vistelig man man gjøre til bedste“, gjentog han.

Han beklædede sine Dage paa hans rolige Røde som farben; læste sine Bøger Morgen og Aften, besøgte Gudstjenester om Søndagen, indtil der nogle Maanedes efter døde, men forlovet, som Gud efter mig; da jeg kom havde han allerede læst dette Liv uden nogen Barm eller Klage eller Frygt for sine forlovede Sander, uden nogen Herrens Begjærtheden, uden Hjerteforandring. Han var borte. Aldrig sølte han sin Søndagsfald, medens han kunde have sovet den efterfølgende.

Bededagen i Norge.

Obelisklaget behandlere den 18de Mai Herrens Høstingsmand Mattias Herrens om Bededagens Ophævelse. Høstingsmanden havde foreslaaet at

beholde Bededagen til en Søndag om Natten, medens et Mindretal foreslog Herrens Høstingsmand. Under Debatten blev det bl. a. fremholdt, at den ansvarende Bededag er indrettet efter danske Forhold. I Danmark er man færdig med Vaararbeidet paa den ansvarende Bededag, men i Norge falder den midt i Vaararbeidet. Det blev derfor henholdsvis til Herrens Høstingsmand at forandre Indstillingen, saa Bededagen kunde flyttes til en anden Søndag om Natten. Høstingsmanden og et Mindretals Indstilling om Herrens Høstingsmands Indstilling var forfattet, blev den ændrede Høstingsmands Indstilling endelig vedtaget.

I Forbindelse med Speradumaleet om Bededagen kan det have sin Interesse at lase nedenstående Oversigt over Bededagens Historie, som offentliggjort efter „Morgenbladet“.

Ende Talesteder og Døds- og Bededage er kendt i Kirken fra gammel Tid. Ved Midten af det 16de Karhundrede blev der i Västern indført tre Bededage eller Vitanedage i Ugen for Kristi Himmelfartsdag; disse tre Bededage kaldtes i Norden Gangdage og blev fejret med Broccifioner gennem Byerne og udover Markene med Høen om Guds Bønnegæst Mary og Eng. Jolt og Jv. I Dan-

mark kaldtes det „Korsbyrd“ og fejredes i Ugen efter 1ste Søndag efter Trinitatis. Korsbyrden blev i den danske Kirke i 1540 forandret til en Fæstet om Natten og denne Fæstetid blev kaldt Bededag.

Men ved Siden af den havde man i Danmark og Norge efter Reformationen mindst en Bededag om Natten, hvor Vitanet skulde aflyses. Efter den gamle Kirkes Fremmel blev både Fredag og Søndag benyttet som egentlige Bededage.

Endvidere foreskriver Kirkeordningen, at der skal holdes ekstraordinære Bededage under store Føllesnuffer. Tre saadanne blev afholdt i 1552 og 1553, da Pesten rasede paa Sjælland og i Skåne; ligesaa i 1555. I 1580, da en Kommet var for Forsværelse blev der afholdt 3 Bededage i Træl, 16—18 Januar. Disse Bededage blev for Norge bestemt til 20de, 27de og 28de Jull 1581 og Biskop Jens Nilsson i Oslo sendte herom et Ordrebreve til sine Prester. I 1587 paabød Bededage 27de—28de Mars, og for det „sotale Kar“ 1588, hvorefter alle de 15de Karhundredes Hæderfor havde været, blev der paabød Bededage den 16—17de Februar; og saaledes var efter Kar. Vi finder den alle antagende i Presters Sæfren Sæfrens Høstingsmands Memorialbog

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
BUSINESS COLLEGE

20th Year
Opens
Sept.
22

Second
Semester
Opens
Jan.
23

Gym.
Building

Main
Building

WHERE IT IS.—At Portland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Sixteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a well equipped gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or LIFE.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, French, Spanish, German, Swedish, Norwegian, Danish, Russian. Special department for foreigners. Strong courses in Latin, Greek and Yiddish.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletic, Band, Orchestra, Chorus, One Club, Debating, Library, and Student Societies.

SPECIAL FEATURES.—Excellent atmosphere, low tuition, lowest possible maintenance, short term, no extraneous examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any class and take classes in self pace. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, fuel washing, 24 weeks, \$100; 18 weeks, \$80; 9 weeks, \$50. Cheaper to attend school than to pay your board of a hotel. Catalogue tells how we do it. It is free. Send for it.

Address
K. J. HUNO, Principal,
Portland, Wash.

fra Salum ved Nien, med Biskops og Provstens Instru til Presterne om indtrængende at formane Minderne at holde disse Dage heilige og inderlig henseende Gud om Røde for deres sande Guds, ligesom alle, som foriganges kirken, og alle skalde angives for Forigheden, som da ved alvorlig Straf skalde hjælpe paa deres haarlige Sigtelighed.

Under Krigen i det 17de Aarhundrede udførte lignende Bededagsbud. Særlig indtrængende og alvorlig alvorlig og indtrængende er Forordningen af 25de September 1626 om en Bededag om Aften i October (næstlig Fredag) og en Bededag om Mandagen paa Landet (Søndag). Og ligeledes flere Gange i det 17de Aarhundrede.

I 1673-84 blev ni Gange påbudt tre aarlige Bededage, som skulde holdes i tre Uger paa Landet, en Dag i hver Uge. Instruallet af 1685 påbød ikke nogen fast Bededag, men den 27de Marts 1685 blev der udstedt en aarlig „extraordinær Bededag“. Bededagsbeholdningen begynde Klaffen 6 Eftermiddag den foregående Dag, da den indtrængedes med den største Klaffe i hver Kirke. Al Handel og Handværksarbejde skal da standse, alle Skoler lukkes, alle offentlige Udsatte og alle verdslige Forretninger forbydes og alle, undtagen Døje og Svage skal Bededagen faste til Gudsforretningen er over. „Gode sig herimod utilberiget, forholder, straffes uden Verdens Ansæelse som sig. Mandaters modvillige Overtræder.“

Dette Forigheden viser sig særskilt, skal den anlages for Jænderne tilhøve deres underholdende Prædiker og Prester aarligen Søndagen næst før Bededagen af Beskriftelen at formane deres Tilbøiere, at de med kristelig Forberedelse forvare disse heilige Dage i Behrigheden, Skiftelighed og med gudelig Nabo, og ligeledes omvende sig til Gud af gamle Hjerte, at de beder med i at deres Guds og Bøner. De egentlige og maanedlige Bededage kaldt nu her; men Bededags- og Søndagsgudsforretninger blev beholdt som Aftorgensgudsforretninger. Røde i Danmark og i Norge har der flere Gange været fremtid Forlig om at beslutte Bededagen til en anden Tid af Aarsløbet, men hidtil uden Resultat. — I den første Kirke holdes aarlig 4 „Bededage“, som ledsagnet følger i Marts, Maj, Juli og Oktober. Efter Aaret 1873 kaldes den 4de „Bededag“ som en Missionsfest da der i alle Kirker indsamles Gaver til den yder Mission. Siden 1880 holdes den 9. Den første Uger; „Se med paa Bededag“ som Reformationensfest. I

den første Uger er den 4. „Bededag“ blevet en kristelig Ungdomsfest, som mange Steder har fundet sig til. Søndag og store Ungdomsfester samles paa Guds Ord og Herrens Tabeer.

Kon ikke vi spørger Artiklens Forfatter, Professor Taranger, betaler end at følge Forligene om vor eneste Bededags Skiftelighed, skalde vi den første Kirkes Ordsprog og anordne fire faste Bededage, for med til fordeligt Formaal for Gude Riges Lykkelig i vor Folk. Vi se saa en Bededag for Bedningemissionen, en for Indemissionen, en for Ungdommen og en for vore danske Forrettere. Det er dog vel paa Tide at den første Kirke udsætte op til Aften og til planmæssig Arbejde for de Hundrederne af Kirke, som den danske Kirke har sat den til at være Gode for og som den engang skal frøse hvide dens Stærke og dens Livene til Højskab for.

„Standinaven.“

Om Gjerrighed.

Efter Boetius Beretning.

En rig Onkel i Rom, fortæller den gamle Forfatter Manius, var bange for, at hans Uner, naar han blev kaldt ned i Hæderen efter sin, skulde demselv drille noget deraf. Derfor behandlede han dem, at han hver Gang han skulde ned i Hæderen, skulde tage en Stuk Vand i Munden og spytte dette ud i sin Herres Vaalen, naar han tog sammen op deraf. Men Uneren bedrog sin Herre; han havde et Kar med Vand staaende skjult i Hæderen, deraf han som meget han lullede og tog tilfugt en Stuk Vand i Munden.

Forretningen deraf var meget alerig. De saa paa den halvdobbelte Dronning Sempronius's Ordsprog den Indskrift, at der var Skatte skjult derinde, let han Ordsproget aabne men fandt kun en Stuk Vand og en Sten med den Indskrift: „Stam sig, da Onkel, ved at forstørre de Dødes Ha!“

Den heilige Vershaad, fra hvem Salomon „Sik dig Prædiker og Forfatter“ kommer, sammenligner Gjerrighed med en Sagu. Det første Ord lyder: „Men Gud! (Salom 10, 7.) Det andet: „Men du Næste! (1. Mos. 4, 9.) Det tredje: „Men din Samvittighed og din Sjæl! (Jer. 15, 10.) Det fjerde: „Men din Tød! (Dommandag og Selvendes Tid! For Gjerrighedens navn er der fundet fire forte. Dette Siden 1880 holdes den 9. Den første Uger; „Se med paa Bededag“ som Reformationensfest. I

Den anden siger: „Se lag dig og læn paa at samle Forraad. Sik Gjerrigheden!“ Den tredje siger: „Gode lugte! Gør det ikke som græs, at alle og ender som merke det. Løber du flere Steder, end tilsted er, saa tag dem forud, og skriv dem ikke op paa Mitteringen, at du ikke skal blive anslaget for Rager.“ Den fjerde siger: „Stam siges! I Fængsler betør Berisabel op.“

Ved først efter Gud og et Stykke Prød; med Guds Ord har det jo set ingen Rød!

Kosten og Djævelen, hans Bist har jo Nemme. Det første leder: „Værst Vælgigheden. Nød, medens Nærheden staar for Døren. Den anden: „Andre gjør ligesaa. Den tredje: „Stænd dig, eller kommer du anden dig i Forføder. Den fjerde: „Sik sig, sig sig! ligesom Modig lens lo Døtte. (Leds. 10, 15) Den femte: „Paa Fængene kan man ikke frøse Sunden. Den sjette: „Gode er ikke saa held, som Verdensen gjør det. Den syvende: „Til Gudsendelse er det altid thaus.“

Paa Bagnen sidet der en Iden Mand; det er Gjerrigheden selv. Han har en Stødemid, som siger: „Sik sig dig, som var du Djævelen selv! endvidere har han en Udvendelse, der er umættelig, og Dødt, som gæder Krosdillekæner. Den sidste Mand er en Biernelle, som lige: „Sik sig, sig sig! med Sæl. Du kendte er en Skattepotte, der ligger sig til at være lidt i alle Dyster og Skanter. Om Gud lærer Gjerrigheden en stor, gul Jodasprag; thi han holder sig paa sine egne Stæder, Bagnen for Guller i Vandet; Gud med Iret er fundet, med Sorgen forger. Ved Siden af sig har han en Hæder, som med han samvittigheds

Gjerrighed paa de Jøllige og skræker dem Røbet ud af Klokkerne. Den Åra, som han tager ind i, hedet Skolebetred. Næstskællerne er ugudelige Kædetter, betragter disse Rigtigheder, tillige med den Sines Jøll, som profeten Micha omtaler i sit tredje Ordsprog. Skriften skal sig Gjerrigheden og rette sig efter Salomns Ordsprog 23, 4 og Salom 12, 10.

Salomns Biskop Hæderede som Samvittigheds Sæner, som Joocin, der Men begavet som et Men, eller som Ennias og Sofira, Omierens Mjdom ligner røde og Gg.

En Gules Pine er altid stærk end hans Paa. Hans Mand vil ikke holde op at begjære, for den er Skolebetred af Jødt i Staven. Alle andre Koster bliver gamle med Fremværelsen og taber i Kraft. Men Gjerrigheden vinder mere og mere i Mjdomskraft jo ældre Mennesket bliver, siger Jeronimus.

Gjerrigheden betører Mennerket hans gode Navn, hans gode Samvittighed, hans Vær, Sandhed og Vin og lærer ham ind i Selvbedes evige Pine. Derfor behøve os Gud i sin Røde!

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1150 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - - - Wash.

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.
Plumbing
and Heating
Main 232-A 2392
1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

Bargain! Bargain! Bargain!
20 ACRES, Dødsbo, godt "improved." Sælges nu for \$1,600. Halvdelen kontant. Resten paa Henstand. For tre Aar siden blev det solgt for \$1,500. Alt er indhegnet. Vei paa to Sider af Landet. Om trent \$600 er lagt ud til Forbedring siden.
40 ACRES, godt "improved." Halv Mil fra Puget Sound. Var til salgs et Aar siden for \$3,150. Skal nu sælges for \$2,500. Af denne Sum betales \$1,000 kontant.
40 ACRES, ikke opdyrket. Forrige Aar var det tilsalgs for \$1,250, nu skal det sælges for \$1,050. En Tredjedel betales kontant.
For nærmere Oplysning skriv til
H. B. HALVORSON,
CUSTER, WASH.

den udtalte sig som vel tilfreds med, hvad han saa. Vi fik mange og stærke Besøgere fra Red Wing. Tak for Besøget og som snart igjen!

Stor Fæst i Vor Frelsers Kirke.
Fredag Aften den 11te Juni afholdes en stor Fæst i Vor Frelsers Kirkes Sal, Søndag og 17de Gade. Det er Kvindesamfundet, som naar for Fæsten og det er Borgen for, at den bliver god. Det bliver godt Program med Sang og Musik og god Betjening.

Parland, Wash.

Kvindesamfundet møder næste Onsdag hos Mrs. Olson.

West Tacoma.

Johannets Menighed, R. 11de og Stevens St. Søndagsskole kl. 10 Aften. Ingen Parkeer.

Kvindesamfundet møder Onsdag hos Mrs. S. Nelson, 1506 No. 28de St. Velkommen.

Uden alle Kvindesamfundets Aftens Middag, Eftermiddag og Aften i Skolen.

East Tacoma.

Madstjeneste i den luth. Kirke paa Warner og 69de St. Søndag Aften Kl. 7.30.

Kvindesamfundet har Udflugt til St. Frances Park den 17de Juni. Alle er velkomne indbudt.

Mrs. A. K. Sandvik fra Camano besøgte Mrs. Gogoes et Par Dage sidste Uge.

Mrs. Olaf Eger fra Seattle og Emma Paul har været paa en Udenlandstour hos Gogoes' Familie. Paul viser gode Ansag til Missioner.

Om alle skal være dig paa Herrens

Vestens Flottich havde stadig en Afsat Gutter i Suset til Opdragelse og Undervisning. En af disse havde en Dag udmærket goot ud gennem et Løstindur og sat sig paa en fremstående Bjælle; herfra fuldt han ned paa den flenskede Gade. Flottich tog til sin Datter, at hun skulde gaa ned og hente Brevet op. Hun gjorde saa, og det viste sig, at Brevet endaa ikke alene levede, men at det endog var aldeles uskadt. Da Fortællingen herom udbredtes, næste den alligevel Bru og Forargelse, mange syntes, at denne Tilbedelse viste, at Verdens ikke blev passede, som de stude, i Flottich's Gud, og flere bebrødede Presten for Mangler paa Omsorg for de ham betroede Børn. En af Roboconerne, som var vel kjendt i Vest-

gaardens lagde Flottich lige ud, at hun syntes det var uforsigtig, ja selvsindig af ham, at han ikke sørgte for, at Verdens blev bedst passede. Namng og hjertelig herte han vordende. Noget Dage senere beredte det denne Afsat, at Leubel angste Børn fuldt med fra en Stol og bragt en Arm. Flottich bebrødede hende og bebrødede hende sin Deltagelse, men sagde tillige: "Hvort Alene, jeg anbefaler hver Morgen naar Vera og Verlinge til den himmelske Fader, og salder de saa salder de i en Engels Arm. Hor De ogsaa gjort det idag med Deres Vera? Se, dersom De tror, at De har været alene om at passe Deres Vera, saa faar De aldrig slippe det ud af Deres Arme."

Petrens Engel havde besøgt ham.

Thomas Platter, en berømt og værd Mand, var som Vera en fattig Vælgertgut. Engang havde han mistet en Hest, og medens han ledte efter den uden alden Skik, brød Ratten ind, i Huset. Han blev overrasende fort i et Løstindur, og hvor meget han end arbejdede for at komme sig løs, lykkedes det ikke Trost af Angst og Hæstengelses levede han. Da han om Morgenen vandede og gned sine Fingre, saa han at han hang lige ved den øverste Kant af en brat Skive med en mørk Hæstehud under sig. Et eneste Skridt videre, og han vilde være færdig. Men Petrens Engel havde besøgt ham fra den genfødte Død.

Petrens Engel lærer sig om dem, som frægter ham.

I Sommeren 1880 var der et forjærdelig Uveir i Schlesien. Det slog ned i et Brønde, hvor en forjærdelig Hæstehude aldeles skodde Agrene. Befolkningen var uheldseligt velstandende og havde bare Lovet; men en fattig Guts med sine femten Børn gik grædende ud til sin lille Ager for at se den frugtelige Edelagelse, og hendes Roboer fulgte med. Men da de skulde se til, var ikke et eneste Straa paa hendes Ager lækket, og Roboerne udbrød: "I Sandhed, her har de hellige Engle holdt enten Skærme eller det skadelige Høst tilbage."

"Hvorfra kommer De ikke alene?"

Dr. Joh. Dedinger, som i Tysklands af forrige Aarhundrede var Ophavsmand og Skriftefader hos Hertugen af Württemberg, udmærkede sig ved Ridderskab i sit Rald og stor Troesfrimodighed. Et Gang irettes-

tede han Hertugen offentlig for en selte Synder, som denne, trods alle Formaninger i Curtian, havde fremtaget i og udfordrede ham til at gjøre sandt. Men dette tog Hertugen saa Meget op, at han fattede den Beslutning personlig at forgive sig paa sin Skriftefader. Dedinger fik en hurtig Besøling til at møde paa Slottet, og han udfandt sig der med Frimodighed efter et hont udført sig med en altselig Hæst til Gud. Hertugen, som havde befalet ham at møde alene, blev ved hans Indtrædelse underlig rædsel, og istedetfor at lægge holdt paa Haand paa ham, som han havde skude, sagde han: "Dedinger, hvorfra kommer De ikke alene?" — "Jeg er alene", lovrkede Presten. Men da Hertugen, som bestandig skattede til Dedingers høire Side, vedblev: "De er ikke alene", lovrkede Dedinger, som anede at her var en højere Haand med i Spillet: "Jeg er virkelig alene, min Herte Hertug, men skulde det have behøvet den Herte Gud i denne Stand af alle en Engel ved min Side, saa ved jeg ikke noget dertil." — Hertugen saa ud til at være død, rystet, viede de med Haanden og led ham god.

Har du fortjent det bedre?

En Dame, som har besøgt nogle Opførelser om Stockholms sidste Dage, fortæller, at hun havde den Bane at jatte og knuste i Hæstevir; men Stockholms lærerede hende for denne Aft. En Gang, da hun havde deude Høje, saa hun stit paa hende og sagde: "Sig mig, om du har fortjent det bedre?" Siden vagede hun sig vel for at sige over Brevet. — Denne Guds Mand, rig paa Tro og Fred, sagde aldrig selv, Men han ogsaa paa sine gamle Dage var rig paa Smertor, det som havde et højt Ven, som at han maatte bruge Straffe, plagedes af Gigt m. m. — Om vilde ikke engang tale om sine Smertor og ikke heller alle, og andre gjorde det. Hvor man sørgte ham, hørte det sig til, stiede han at være: "Tak, min Herte, i det alle Velgørende", eller: "Tak, som Gud vil." Person man udfordrede: sørgte om det inge Ven, kunde han ogsaa være: "Det kommer ikke mig ned; sørg Doktoren!"

Sengetøppet.

Følgende Historie er fortalt af en Gulade, der havde sin Ophæring som Sognerede i et Karolinskasjukhus. Det viser Sandheden af det gamle Ord: "Hærlighed gjør opstodt"; den viser, hvorledes Hærligheden stadig forstaar at finde nye Veie, ad

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
4 Procents aarlig Rente
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. P. Voss, Branch Lister, Gen. G. Williamson, Directors

hvilken den kan bringe Sønder Frelsers Samfund.

I en Maade, der blev sendt os fra en Sognerede, som var ganske hertil Mødt og led. Et lidet Brev var kommet til Lægen, og det stod: "Jeg har læst dette Sognerede med Hilsen og paa til en Høvelskolen i den Tid, at det maatte ikke blot finde være godt for Verden, men ogsaa for den inge uheldige Sjæl; thi disse Ord er som Hænge, som gode, som fulde af salig Trost. Maatte de blive til Billeder for de unge Menninger i Kirken, hvor jeg ogsaa har en Syn."

"Ja, maatte de blive det," udbrød jeg; "thi de er sikkert sunde under mange Ven og mange Tønder."

Dette Sognerede bestod af en del Maanedes forskellige Stuffer Læi, som var sunde omhyggeligt sammen, som et broget og et godt Stulle stadig udfaldede. Den hvort af de gode Stuffer var der et Ord af Bibelen eller et smukt Salmevers. I den midterste Hjørnet paa Tøppet stod der med store Bogstaver: "Jesus Kristus er kommet til Verden for at gøre Sønder salige." Rebet under disse sidste man Tønderens Syn, som ogsaa skulde være vor: "Gud, vær mig Sønder sunde!" Overst paa Tøppet, hvor den inge Herte kunde udsæes at se det, stod de berøgtige Forordninger, de hellige Jubeldeser, som ophængte os Guds Hærlighed: "Som har Gud skabt Verden, at han har gjort sin Søn, den evige Søn, for at gøre den, som tror paa ham, ikke skal forløse, som han er enigt Vil." "Kommer til mig, alle I, som arbejder og er svækkede, jeg vil give eder Hvile." "Alvel, alle I, som tørster, kommer til Vandene." "Da jeg syntes Døden, hørte jeg mig, og den friske mig fra alt det, som forjærdede mig."

Hort Ud efter brugte man os en Mand, som var hertil angrebet af Lungesygdom, og vi lagde det me

Johnson & Foy
 Parkland, Wash.
Groceries - Hay
Feed
and Hardware
 Tel. Madison 173-J 5.

P. Oscar Storlie & Co
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apotek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes udlagtig
 M. 7214 1101 Tacoma Ave

S. T. Larsens Pharmacy
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a Specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Dyplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klases
 Linier
J. F. Visell Co.
 1321 Pacific Ave.

Teppe paa hans Seng. I Begyndelsen var han alffor sig at lægge Merke til det; men snart merkede jeg, at han var meget opløst af Mibelsprogene. Da jeg en Dag sad ved hans Seng, pegede han paa dem og sagde: „Det er saa rart at have dem saadan ved Saanden.“

„Høler De da deres Bærd?“ spurgte jeg.

„Ja, jeg gjør,“ var hans bestemte Svar.

„Hvæder De da dette Ord: En Lygte for min Fod og et Lys paa min Sti?“

„Det staar i Bibelen,“ svarede han „og siden jeg er kommen her, har jeg erfaret, at det er sandt.“

Siden den Tid har jeg haft mange mindre Teppe. En ung Knegt, der i flere Dage havde været forfærdelig opvildt af Fæber og Smerter, kom pludselig til at se paa de Ord: „Jeg vil give eder Hvile.“

„Dan raabte til mig: „Hvile! Hvor kan jeg finde Hvile? Jeg er halv gal, jeg er syg, mere og end negeninde. Sig mig, hvor jeg kan finde Hvile.“

„Det aldrig nogen fortalt Dem det? Har De aldrig hørt om Jesus?“

„Fortæl mig om ham, for om jeg var et lidet Barn.“

Jeg fortalte ham ganske enfoldig Herrens Ord.

„Er han ogsaa død for mine Sunder?“ spurgte han.

„Ja, for Deres Sunder. Han saa Dem elendig og fortabt. Han har forbrømt sig over Dem; han har elsket Dem; han er død for at frelse Dem fra Saanden, for at give Dem Fred, for at gjøre Dem lykkelig.“

„Jeg har aldrig været lykkelig, aldrig, aldrig! Jeg var alffor slet!“

„Er han virkelig ogsaa død for mig?“

„Han har døret Dem paa sit Hjerte.“

„Jeg har aldrig troet paa det, det lynter mig aldrig sifert.“

„Saa begrundt paa at ville sig omkring paa sit Leie og stænne: „M, hvem kan give mig Hvile?“

„Saa De vist disse Linjer?“

spurgte jeg: „Jesus alene kan give mig Hvile.“

„Det er sandt; jeg ved, at Jesus alene kan gjøre det; til alt andet har jeg forsøgt.“

„Kommer til mig alle I, som arbejder og er besværede,“ sagde jeg.

„Ja, det er netop det, det helles. Jeg kan ikke gaa til Jesus; jeg er ude af Stand til at gjøre det mindste; jeg er rigtig uluffelig, det er alt.“

„Naa, saa lad Dem simpelthen falde i Guds Arme. Sig til ham: „Herre, jeg kan intet gjøre, intet

uden overgive mig til dig.“ Det er nok.“

„Skaar det ogsaa paa Teppe?“

Jeg vilte ham det.

„Naa, jeg vil prøve at holde fast ved de Ord. Af Hvile, en liden Smule Hvile.“

„Kort efter fandt han Hvile og en død, fagig Fred.“

Engang saa der ogsaa en Jøhnding under det bløde, varme Sengteppe. Da han var i Bedring pegede han engang paa et Bibelford og spurgte: „Saa man læse det?“

„Ja vel!“

„Er det muligt? Hvad staar der der?“

Jeg læste: „Gud vil afstørre hver Enere af deres Dine, og Døden skal ikke være mere, ei heller Sorg, ei heller Skrig, ei heller Pine skal være mere.“

„Saadan et stoffels enomt Mennekte som jeg synes, at de Ord er gode og smukke.“ sagde han.

Endelig kom ogsaa han, som havde mest Hæ til Sengetøget, den Son, om hvem den fromme Giver havde talt i sit Brev. Det var en forunderlig Styrkelse, men det var velskelligt. En del Hge Hjemmen saa han uden Bevidsthed. Da saa jeg en Dag, at han fuskede Sengteppet. Jeg troede, at han gjorde det i Udøvelse, eller havde fundet et Ord, der hertly passede paa hans Forhold, og gik nærmere for at se, hvad det var, han fuskede. Det var ikke et Skriftstykke, men et Stukke farvet Lø med mørk Bund og hvidt Blaster. Han saa utvæbent paa det, og jeg troede, han var i Færd at sætte det paa sin Hænder. De var ved Sænkning; men han saa i Hænderne sit Rødtørst. Han havde fundet et Stukke af den Høle, hans Moder havde gaaet med, da han var en liden Gut; han fuskede det alffor og alffor og imlede gennem Taarer, da han fik Ole paa mig.

„Ved De, hvortra det Sengteppe kommer?“ spurgte han.

„Er det fra Hvide har sendt os det.“

„De sender vel ikke hin Hvides Ravn og Adresse?“

„Nei, men jeg har beholdt et Brev,

- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
 Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
 Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
 Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
 Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
 Groensberg, Past. O., 37 Colliugwood St., San Francisco, Cal.
 Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
 Harstad, H., Parkland Wash. Phone 1834-J-3.
 Hwmdahl, O. E., Fir, Wash.
 Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
 Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
 Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
 Johansen, J., 304 J St., Fresno, Cal.
 Lane, Geo. O., 1484 Iron St., Bellingham, Wash.
 Mikkelson, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
 Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
 Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
 Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4970.
 Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
 Prou, Past. H. A., So. 314 Chandler St., (in rear of church, E. 313 Third Ave.), Spokane, Wash.
 Prou, O. J. H., 3813 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
 Rasmussen, L., Burlington, Wash.
 Sandmel, A., Port Madison, Wn.
 Stenrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
 Stob, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
 Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
 Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
 Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
 Xavier, N. P., Parkland, Wash.
 White, A. O., Silverton, Oregon.
 Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
 Andrew Leknes, Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
 Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
 Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.
 Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

- PACIFIC DISTRIKTS PASTER.**
 Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
 Baalson, H. E., Silvana, Wash.
 Bergesen, B. H., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
 Biskkaa, I., Box 175, Hockford, Wash. 11th, Wash.
 Helgum, R. S., 828 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 433.
 Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
 Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.
 Brevig, T. L., Teller, Alaska.
 Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 1 Box 30.

Lutherak Bokmisston, Bergen, Norge, udlejer gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sangs. Indtædt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

The Stephen Home.
 Raar Du kommer til Portland, Ore. Peng. billige Bar-ter for Rejsende. tog ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mand.) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 4305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& C. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie
 Behandlar Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1-5 a. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-9 a. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Dr. Hyslin
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M. 2 to 4 P. M.
 Evenings and Sundays by
 appointment
 Phone Main 400
 Residence 924 No. 1 St. Main 4th
 House calls made preferably outside of office hours.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1635 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
 Søn-tage og Helligdage
 Tel. Main 7683. Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Det Norske Emigranthjem,
 45 Whitehall St., New York.
 Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vante der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Huset Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

loun var bestet ved Sengenepet." "Al de være Dem til megen Ufærlighed, naar jeg beider Dem om at uste mig det?"

Jeg hentede det. Hans Gaand syntede, hans Læbe, blev hvide; til han gjenfæandt sin Moders Gaand-krift.

"Na, læs det for mig, men læs rigtig langsomt," bad han.

Jeg læste det. Det hjulpe til Kæftigt i sine Øender, og jeg gif min Vej for at lade ham være alene. Da jeg næste Morgen kom den til hans Seng, kærte jeg ved mig selv: "Men han ikke skulde have lagt Kæfte til de Skrifter, som hans Moder havde læst?" Jo, han havde læst det; han togde paa Ordet: "Moder, jeg har fundet med Himmel og med dig, og er ikke længere værd at kaldes din Søn." "Jeg er det ligejoo lidt værre som han," hvidede han.

Jeg pegte paa et andet Støkke holdt Løi og læste høit:

"Men da han endnu var langt borte, saa hans Moder ham og uftedes over ham, løb til og faldt ham om Halsen og kyssede ham." Da jeg igjen læste mine Dine op, saa jeg, at den unge Rands Rinder var vædede af Taarer; hans Læber bevæde, og han hjulpe sig Kæftigt i sine Øender. Jeg lod ham være alene. Nogle Dage frætte, da han var bleven betydelig røffere, pegte han paa det Stød, jeg havde læst op for ham, og sagde: "Jeg var endnu meget langt borte; men han kom mig iagde og har færdarmet sig over mig."

"Jædfer De Deres Præfets Hjerlighed?"

"Ja, han fulder min Sjæl med Fred."

Jeg meddelte hans Moder hans gode Efterretning; til jeg vidste, at hendes Hjerte vilde faldes med den renske Glæde; og fra den Dag af er høit bilselle Teppe blevet et endnu færrere og fællbarere.

For sent.

eller

Gad faldsnyder sine Træfter.

Efter en Tale af Adolf Monod, holdt i Paris den 13. Nov. 1854.

Was paa den samme Tid var der nogle tilfæde, som færfænde ham om de Gallæer, hvis Hæd Vilofus havde blandet med derved Ofre Og Jesus forøde og fagde til dem: "Vene J, at disse Gallæer var Svædere fremfor andre Gallæer, fordi de lode dette? Nei, siger jeg eder; men derfor J ikke

ombende eder, skulle J alle ligesaa omkomme. Eller mene J, at de Kiten, paa hvilke Taarnet i Siloam faldt og slog dem ihjel, var stædige fremfor alle Mennesker, som bo i Jerusalem? Nei, siger jeg eder; men derfor J ikke ombende eder, skulle J alle ligesaa omkomme!—Euf. 13, 1-5.

Mine Brødre!

Historien fortæller os snart Nærmere om disse Gallæer, hvem den gentomme Pilatus lod dræbe, medens de forræbte sine Ofre. — Heller ikke om Taarnet i Jerusalem nær Siloams Dam, der faldt ned og begavede atten Persaner under sine Ruiner. Det behøvedes heller ikke, Hovedhagen, som Jesus vil lægge op paa Hjerte herved er, at vi i den ubædelige Fædelæggelse skal se Demme, bestemt til at advarsle alle Mennesker. Saaledes at tro sig beder end dem, som en pludselig Waff, tannet, stol de, der har vedgaaet færen, betænde, at en lignende Effekte ventur dem, hvis de ikke sø, vende sig. Saaledes forstået er Jesus Advarsel herved ikke mindre til os end til hans Sandblige; — ja i en ganske færrere Grad er den et tærfællig rettet til os.

Thi naar var Jorden mere konget, Himlen mere streng, Guds Herde tydeligere advarsel, Viot mere alvorligt — mere afstørt? Europa har i de senere Tider undergaaet færdanne Pædagogier, som Verden ikke har jeet Wage til siden det romerke Mages Fald." stredet et udenlandsk fristeligt Mød. Ly desværre, ved et betragte de Støer, som fænde sig paa vor Horizont, saa man spørge sig selv, om ikke et det, an er goact forud, blot er Begyndelsen til Sværdet." — Eire Gud, ret.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
 2. Intermediate Grade.
 3. Advanced Grade.
 4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Ailsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Ailsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus

will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUITION—Single lessons instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.
 \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week)
 \$15.00.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Lutherske Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Abbeiling rundt om i Njemene, blandt Ungdom, paa Narmene, paa Nøder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne fæe Rav til at handle Opværfæmbeden paa Lutherske Bogmission, Bergen, Norge.

Puget Sound Posten

Printing Department

For all kinds of

JOB PRINTING

Business- or Visiting Cards
 Billheads, Letterheads,
 Statements, Etc.

Also Equipped with
 Linotype

and

Modern Machinery

for Printing

Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.

We recommend the

PUGET SOUND POSTEN

119 So. 14 St. Tacoma.

Berglund Bros. Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Plode, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1205 Commerce St. Tacoma

færdige Gud, barmhjertige Gud, hvor vil! — Men, enten du svarer os, eller du præster os, lad os dog lære at omvende os, for at vi ikke omkomme for evigt.

Jesús havde, da han udtalte sine Trusler i vor Tæst, ubetvivl Jernstøtens forestående Udbringelse for Os. Men hans Trusler havde dog ikke det. Den Straffedom, hvormed han truer de Udbøvede, er den tilkommende Døds — Sjæleens Fortabelse. Denne Fortabelse, hvortil bestaar den? Hvad vil det sige, at omkomme eller forlæbes? At omkomme er ifølge Skriften at være „under Guds Forbandede;“ det er at gaa „til den evige Ild, berødt Djævelen og hans Engle;“ det er at komme i „den Ild, som aldrig slukkes, og til den Døds, som aldrig dør;“ det er at være „aldrig at have været født;“ det er „at træde til Helvæge;“ „aldrig at se;“ og til Døden: „Skuler os for Gammels Trode;“ det er at arve Ildebefor det evige Liv „den tilkommende Brede.“ At gjere Indvendinger mod disse Ord — og Hæderlighed mod den tilkommende Strafs Evighed troner til Julest. I disse Skriftsteder, der ikke er af mig, men af Profeterne, Apostlerne og af Jesus Kristus selv, og som jeg forøvrigt overlader til eder at forklare for eder selv, handles der i ethvert Tilfælde — ikke sandt? — om noget Fremtidigt, ved Siden af hvilket alt dette Jordens Væsen afte fortæres — og menneske! Nu vel! Dette er tilstrækkeligt for mig omvendende Element. — mere forlanger jeg ikke. Jeg beroliger mig ogsaa til eder selv med Henvisning til Betædningen af Ordet „at omvende sig.“ I ved det godt; det er ikke Opfyldning, som sættes eder. Omvendelse er en indre Grundforandring. Som har til Ophav Guds Barm, til Bevægelses Trøst og Jesus Kristus og hans forførelse, til Trængsel og nød. Denne Forandring vil jeg have, at flere af eder, ja at mange af eder har erfaret, hvilket I da ikke bør have nogen Betænkning ved at bestende, forudat af I give Gud alene Æren. Men her er Andet her tilføje — ikke sandt? — som selv maas tilføje, at de Julest har erfaret af denne Forandring. Det er til disse, det er til dem, det er til dem, som ved, at da ikke er omvendt, at jeg henvender mig idag for at høre dig en Gang som alvorlig som muligt, hvad du tænker om min Tæst Trusler. Du hører, Jesus Kristus siger til mig, til eder alle: „Derfor I ikke omvende eder, stalle I omkomme.“ I er ikke omvendte ifølge eders egen Erklæring eller Fornektning; I er hver Dag udfatte for at

de, og demanglet leve I rælig og ubestemt. Hvorledes kan I det? Paa dette Spørgsmaal er ikke mere end et eneste Svar muligt. I tro ikke, at Jesus Kristus Ord er alvorlig mente. Det er ikke sommen indvundet med eder, at I nægte Skriftens Sandhed eller Jesus Kristus guddommelige Kundighed; — nei, I er ikke som agdelige. Men ved en underlig Hæderlighed, ja mig ingenlunde som forklarer mig, tre I dog ikke Ordet det ud. Evangelietes Bøffer friste I nok Vid til, detes Sandhed og ogsaa an, men detes Hæderlighed og Hæderlighed dette. Hverne Alvor, som angaar en demselvledsheds Evighed, nei! det vil I ikke gaa ind paa uden Forbehold, og dette Forbehold, som den uomvendte Sander giver sig, afholder sig mere og mere, alt efter som hans No. forder det. „Guds Brede, — det er en Hæderlighed. — Gud er alfor god til at straffe sine Skabninger med en saadan Strængthed. — Mennesket er for langt til at blive dæmt som skyldigt; som man forlæbes ved at handle som hele Verden, og skulde Julest blot blive Enkelt tilføje? Kommer det foroverat om paa os selv af tro og at omvende os? — I, ikke, mine Hjerter, Talsmænd, eders egentlige Trusler omvendt som?

Jeg skulde kunne høre eder med meget dybtliggende Omvendt. Derfor Gud er god, og han ogsaa bellig; hans Bellighed — forder Lovhæder af hans Gud; og det vilde være af detdrag I selv, hvis man vilde træde, at den „evige“ Gud ikke vil træde det saa vel, naar Sanderens Hæder for hans Dødsstet. Fremdeles, hvis en Del af Skriften kan bestrides, vilde ogsaa Hæden kunne blive bestridt, og Cæter kunde finde paa blot af tro den, hvortil som den fremmer overens med hans Trusler, Sprog og Forandring. Det er det Jesus Kristus, som taler. — han, som er Sandheden, Belligheden og Barmhjertigheden selv; hvem vil I tro, hvis I ikke vil tro, hvis I ikke vil tro ham? — Men jeg har et Svar, som er kortere og mere afslørende, nemlig Begivenhedernes. Derfor I ikke vil dømm om det, Gud vil gjere i Fremtiden, efter hvad han i Hæden siger derom, som bemærker dog Hæderlighed derom, efter hvad han har givet i Hæden; thi det vilde være alfor forfærdeligt at tro, at Gud ikke kan eller vil gjere, hvad han har sagt, at han allerede tilføje mere end en Gang har gjort.

Gud har mere end en Gang i Aarhundrederne. Gud ladet Advarsel udgaa til Menneskene lig den, som vi omhandle i dette Stet.

med den Fortset, at hane Advarsel havde Henvisning til det næsteværende Liv, saa at vi kan se deres Hæderlighed. De fleste Mennesker har ikke troet dem; vi har da bare at underlægge, om deres Forandring, — Hæder til somme eller lignende Grunde som eders, — er gaaede i Opfyldelse eller ikke. Det er et Spørgsmaal, hvorpaa Historien giver os Svaret. Og Svaret kan gøres i nogle få Ord: Gud omvendte fordam Menneskene, ligesom han nu omvendt eder; Menneskene hæder den gang paa de Advarsel, Gud lod forklare dem, ligesom I nu gjere, — og Cæterlagen stadfæstede Guds Ord imod deres Tro, da det var for sent for dem at blive frelste, ligesom Erklæringen i sin Tid vil stadfæste Guds Ord imod eders Tro.

I maas ikke indvende med mig, at de Straffe, hvormed Gud fordam har hævnet de vantro Mennesker, ialfald er meget forskellig fra de evige Straffe, som han har udtalt over de Udbøvede, hvorefter at man ikke som skulle se de første til de sidste. Det er sandt: Straffene er forskellige, den ene er en lempelig og timelig Straf, den anden en evig og evig Straf. Men det er ikke derom jeg er Tale; jeg prædiker om Guds Trofasthed med Henvisning til sine Trusler, hvad de som end har gaaet ud paa, og deraf, at Begivenhedernes altid har stadfæstet Truslerne.

ne, Ruffer jeg, at han ogsaa i Fremtiden vil fuldbyrde, hvad han truer de Udbøvede med. Skriften stiller os netop for i de disse forskellige og forskellige Exempler, for at de skal høre som Forbilleder og Stadfæstelse paa de forskellige og evige Ting, hvortil Alt Slut oplyser sig. Det er derfor mere end Exempler, jeg vil anføre; det er Beviser, ja Beviser, som Gud selv har ladet fremkomme.

Men skulle I ret den Hæder, hvormed jeg fremsetter for eder disse afstraffende Billeder? Det er næsten at gaa udenfor min sædvanlige Røde og prædike paa; — men maatte omhandle jeg ogsaa i mine Prædiker i Almindelighed alfor lidet dette Emne, — ja maatte langt mindre end Jesus Kristus og hans Apøstle, naar de talte til Julest.

(Fort.)

Bestillinger modtages paa "Pacifikkalenderen," der vil være redt til Forsending den 15. December, ligeledes paa Synodalberetningen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristlige Bøger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.

1114 Pacific Ave. Tacoma

[Abonner paa

"Pacific Herald"

Koster bare 75c pr. Aar.

"Herald" udkommer hver Uge og bringer dig opbyggelig Læring, Nyheder fra vore Menigheder.

Stil Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for "Pacific Herald" fra

Navn

Adresse

Gammel Ny Abonnent.

Årlødigst,

Navn